

“I have a dream.
One day, Hagos becoming the
president of Oromia, Gemechu
becoming the president of
Tigray, Shemsu the president of
Amhara... and we all laugh that
we were once silly wasting our
resources arguing about tribal
issues that mixed up with politics”

#Ethiopia

ወዳጄ አብዱ አህመዲን በፌስ ቡክ ገጻቸው ያስፈሩት ሃሳብ ላጋራ ወደደኩ፤ ነገሩ ለአዲሱ ትውልድ ህልም ቢመስልም ያለፉትን 27 ሰባት የፖለቲካ፣ የታሪክ፣ ድንቁርናና የግል ፍላጎት ለማስፈጸም የተቃኝ ዝብርቅርቅ አመራር የፈጠረው አንጃግራንጃ መሰረተ ቢሰነት ማሳየት ግድ ስለሚል ነው።

ከአድዋ ድል ይሁን በዘመነ መስፍንት ዘርን ሳይሆን ኢትዮጵያዊነትን መሰረት ያደረገ ስብጥራዊ አመራር ነበር እንጂ ክቶውንም ቢሆን ዘርን ያማክለ በዘመኑ አባባል የዘር ሹመት አልነበረም፤ በርግጥ በትግራይ፣ በወሎ፣ በሐረር፣ በወለጋ፣ በጎንደርና በሽዋ ፊዳላዊ ስርዓቱ ተክተሎ በሉዑላን በሉዕላን ቤተሰቦች ወይም በአካባቢው ታውቋ ስዎች ቤተሰባዊ ተዋርድ የተመደቡ አምራሮች ቢኖሩም፣ የለት ተለት አስተዳድራዊ ስራውን የሚያከናውኑ አስተዳዳሪዎች ግን በሞያችው እንጂ በዘር ሀርጋቸው እስክ 1983 ዓመተ ምህረት ተሾመው አያውቁም።

በትግራይ እነ ድጃዝማች የማነ ሀሰን፣ ደጃዝማች ዝናህ ብዙመሳይ፣ በሲዳሞ እነ ራስ መንገሻ ስዩም፣ ደጃዝማች ዘውዴ ገበርስላሴ በአዲስ አበባ፣ ዶክተር በርከት(ከ1983 በሃላ ኤሬትራዊ) በሃረር እነ አበበ ረታ እነ ዶክተር ስዩም ሃረጎት እነ ሌፍትናንተ ጀነራል መስፍን ገብረቃል፣ እነ ጀነራል አማን አምዶም በማዕከላዊ መንግሥት እንዲሁም በርካታ ስመጥር የአሮሞ ተወላጆች እነ ጀነራል ጃጋማ ኪሎ፣ ጀነራል ከብደ ገብሬ ስማቻው እዚህ ያለተንሳ ጀግኖች በተለየ በመከላከያና በፖሊስ ስራዊት ካአጼ ምንጊክ ጀምሮ በዘራቸው ሳይሆን በሞያ በቃታቸው በመላ ሀገሪቱ ገዳጃቸው ተወጥተው ይህችን ሃገር እንደ ሃገር አቁሞባቸዋል።

አድርባይ የታሪክ ጸሃፊዎች እንደሚሉትና እንዳሉት ሳይሆን ሁሉም በዘሩ ሳያፍር በኢትዮጵያዊነቱ ኩሩ ህዝብ መሆኑ በጋራ ለሃገሩ አንድነትና ነጻነት ዋጋ ከፍላል፤ በርግጥ አስተዳደራዊ በደል ሲደርስበት በግልም በጋራም አምጸል ተፋልማል፤ ይህም በባሌ፣ በጎጃም በትግራይ ተንስተው የነበሩ አምጸች መጥቀስ ይቻላል፤ ይሁንና ታሪክ እየተበረዘ የታሪኩ ባለቤትነት ሻሞ በሚያስብል ጨዋታ ዓይነት እየትቦጫጨቀ ለግል የፖለቲካ መጠቀምያ በመደረጉ የታሪኩ ባለቤት ህዝብ አንተ ምን ታውቃለህ እኛ እንውቅለህ አለን የምንልህን ነው ታሪክ ማለት የሚሉ ሃሰዊ መሲህ ዘምነኛ ፖለቲከኞች ያልሰሙ ስም እያወጡለት ይገኛሉ።

ከዘመናዩ ወያኔ ተብሎ ተያይዞ በስፊው የሚነሳው የትግራይ የወያኔ የ1940 ዎቹ አመጸ በጎጃም፣ በባሌ ክተነሳው አመጸ የተለየ ባህሪ የለውም፤ ጥያቄው የፍትህ፣ የግብር የቀነሰልኝ የሚልና ይዞ የወጣው ዓርማም ሆነ ያስማው ድምጽ ኢትዮጵያዊነቱን የሚኮንን አልያም ደብተራ ታሪክ ጸሃፊ ተብሎ እንደከተቡትና የውጭ ታሪክ ጸሃፊዎች ጭምር ያወናበዱብዱት በሬ ወለደ ተረት ተርት ጭራሽ አይገናኝም፤ በርካታ የጽሁፍና

ክትውልድ ወደትውልድ ቃል በቃል የወረደው ዑነት የሚሳያው በየትኛውም መመዘኛ ፖለቲካዊ ይዘቱ ክምኒልክ ስልጣን መያዝና አስተዳደር ግንኙነት እንዴሌለው ነው፤ ምክንያቱም ፖለቲካዊ ገጽታው ቀደም ብሎ በፖለቲካ ጋብቻ ዕልባተ አግኝቶ ነበርና፤

ይህን የምለው ወዳጄ አብዱ ህልሙ ህልም ብቻ አይደለም ዑነትና ዑነት ነው፤ በነገራችን የዚህ ዑነታ አድዋዎች እንዲህ ይላሉ ። አድዋዊ የእህት ልጅ እንጂ የወንድም ልጅ የለውም ይላሉ። ይህም የነብረውን ነባራዊ ሁኔታ ሲገልጹ ነው፤ በአካባቢው ወታዳራዊ ካምፕ ስለነበረና አባላቶቹም ከመላ የሃገሪቱ ብሄር ብሄረሰብ የተውጣጡ የሠራዊት አባላት ስለነበሩና ፤ የተፈጥሮ ጉዳይ ነውና ጋብቻ ሲፈጽሙ በብዛት ከአካባቢ ተወላጆች ስለነበር አባት ክየትኛውም ብሄር እናት የአካባቢው ተወላጅ ስለምትሆን ይህን አባባል እስክ ዛሬም የተለመደ አነጋገር ነው፤

ምንም እንኳ በፖለቲካና ፖለቲከኞች ዓይኔን ግንባር ያርገውና ህዝብን ህያው ፍጥረት የሚያስብ፤ የራሱና የማህበርሰብ ውጤት መሆኑ አውቅው ይሁን ሆነ ብለው መካድና እንደግል ቁስ አካል ማየት የተለመደ ባህሪ ቢሆንም ቡዙዎቹ ታሪክ እያሸመደመደ ከፊሉ በቁሙ ከፊሉ ደግሞ ክሞት በጎላ የዘሩትን እያጨዱ ወደ ነበሩ ተቀይረዋል፤ መንግሥት ይመጣል መንግሥት ይሄዳል ህዝብ ግን ይቀጥላል በሚለው አባባል ጉዞው ቀጥላል ይቀጥላልም፤

ወደ ሃገራችን መለስ ብለን ስንቃኝ ከዚህ ዑነታ ውጭ አይደለም፤ መንግሥታት መጥተዋል ሄደዋል የኢትዮጵያ ህዝብ ግን ነበር አለ ወደፊትም መኖሩን ይቀጥላል፤ በቅርብ ጊዜያት እንኳ ያየናቸው መንግሥታት የኢትዮጵያ ህዝብን እንደግል ጉዑዝ ዕቃ እኛ በቀደድነው ቦይ መፍሰስ ካልቻላቸው እየተብለ ጎራ እየለዩ ዋጋ እንዲክፍል አደርገውታል፤ የሚያሳዝነው ደግሞ ተቃዋሚ ነን፤ ያሉ መንግሥት ተሳስቶታል ብለው ነፍጥ አነሳን ያሉቱንምና በለሰ ቀንታቸው በትረ ሥልጣኑ ሲጨብጡ ያኑኑ ያውዝቱትን ድርጊት በዘመነና በረቀቀ ዜዴ አሸሞንሙነው መቀጠላቸው ነው፤

ይህም በሃገራችን የሚታይ ተጨባጭ ሁኔታ በሌሎች ታዳጊ ሃገራትም ቢታይም የኛ ግርምት የሚፈጥረው ከዕድገታችን ከታሪካችን ከማህበራዊ ዕሴታችን አንጻር ሲታይ ነው፤ ከብርና ምስጋና ለወላጆቻችንና ለአያቶቻችን የእምቢ አልገዛም ታሪክና በክርስትናም ሆነ በእስልምና ጎይማኖት የወረሰናቸው ስነምግባሮች መነጽር ስንመልከተው ነው፤ በብሄራቸው የማያፍሩ በኢትዮጵያዊነታቸው የማይደራደሩ ዘሮች ፍሬ ስለሆነ ነው፤

በርግጥ ከዘመን ዘመን ሁኔታዎች፤ አስተሳሰቦች ያድጋሉ፤ ከተክኖሎጂ ዕድገት፤ ከህዝብ ብዛት መጨመርና ክምርት ዕድገት መመናመን፤ ከተፈጥሮ ህብት ሚዛን መዛባት በስው ልጅ አስተሳሰብ አናናር ለውጥ መጥታል እየመጣም ነው፤ ከትምህርት አስጣጣችን ጀምሮ መላ አስተሳሰባችን፤ አናናራችን፤ ፍላጎታችን ተለውጣል፤ ዘመን በወለደው ቴክኖሎጂ ከሌላው ዓለም ይበልጥ ተቀራርቦናል፤ የባህል ወረራው እንዳል ሆኖ ለአዳዲስ አስተሳሰብና አመለካከት ቅርብ ሆነናል፤

እዚህ ላይ ይህን ምቹ ሁኔታ ግን ሳንበላው እንዳይበላን ልብ ልንል ይገባል፤ ሁሉም ነገር በጎ ጎን እንዳለው ጎጂ ጎኑም ማጤን ያስፈልጋል፤ ለአንድ ሰው የታዘዘ መፈወሻ ለሌላው መርዝ ሊሆን ይችላልና፤ ዛሬ ለበጎ የሚውጠኑ በውጉ ካልተያዙ ከጥቅማቸው ጉዳታቸው ያመዘንና ሃዲዱ ስቶ ካስብነው ሳይሆን ወደ ያልፈለግንው መዳራሻ ሊወስደን ይችላል፤ በእሁኑ ስዓት በተደረገው የዕርምት ለውጥ እንድተለመደው የዚህ ወይም የዚህ ማበረሰብ ተጠሪ ነኝ የሚሉ ቡድኖች የሚያይሳዩት ምግብርና የሚረጨት ፕሮፖጋንዳ አዲሱና የነገው ተስፋ ትውልድ መንገድ እንድያስት ጥንቃቄ ያሻል፤

የትኛውም ቡድን መሰረታዊ በሆነው የፖለቲካ፤ የኢኮኖሚ፤ የማህበራዊ ጉዳዮች ላይ ያለውን የታክቲክና የስትራቴጂ አቅጣጫ ፖሊሲና መርህ አተኩሮ የህዝብን ላዕላዊ የድምጽ (የምርጫ) ውሳኔ ቢያተኩር ለሀገርም ለቡዱኑም ይበጃል፤ መናገሪ ቀላል ነው ማድረግ ግን ከባድ ነው ማንም ይሁን ማንም በሚልዮን የሚቆጠር ህዝብ ፍላጎት ይቅርና የአነስተኛ ቤተሰብ ፍላጎትም ማርካት ቀላል አይደለም፤ በማህበራዊ ድህረ ገጽ እንደመጻፍ፤ እንደመሳደብ፤ በመርደረክ እንደማወረግረግ አልጋ ባአልጋ አይደለም፤

የምናውራው ስል አንድ ድሳሳ ጎጆ አይደለም በሚልዮን ስልሚቆጠር ባህል፤ ታሪክ፤ ኩሩ ስብዕና ስላልው ህዝብና ቀጣይ ትውልድ ነው፤ ዛሬ የተከለከሉት ዛፍ እንድትጣመም ከፈቀድንላት ለቀጣዩ ትውልድ ለዘመናት

የማይወጣው የቤት ሥራ ጥለንለት እያለፍን መሆኑን መገንዘብ ይኖርብናል፤ ሁላችንም በተለይ የስባዎቹ ዕድሜዎች የተሻገርን የአጭር ጉዞ መንግደኞች ሞያኖችን አውቀን መቀመጫ እንዳናጣብብብ እያስተዋልን ብንጋዝ፤

ከሀገር ውጭ ሆኖንን በተራራፈቸው ስዓት ማህበራዊ ገጾችን የሙጥኝ ብለን ሀሳባችንን የምንስንዝር ገንቢ በሆነ መልኩ ተጠቅመን ሀገራችንን ህዝባችንን ልንታደግ ይገባል። የተነበቡት መጻሕፍት ካሉም ሀገራችን ካለው ነባራዊ ሁኔታ ጋር እያጣጣምን የነገዎቹ የትውልድ ባለ አድራሾች አቅጣጫ ብናሳይ ምክንያቱም በዛ ትውልድም እኛም በልጆቻችን በቤተሰቦቻችን ኢሩቱዕ በሆነ መንገድ እንኖርበት አለን እኮ፤ ይህን አለማድረግ “ምሳሌ አታርገኝ ምሳሌ ግን አታሳጣኝ” እንዲሉ በአራቅ፣ በአፍጋኒስታ፣ በሊብያና በሶርያ ዳያስፖራ ከአሜሪካ መራሹ ጥቃት በኋላ የፈጸሙት ታሪካዊ ስህተት መማር ይኖርብናል። አዎን እንዚያ የየሀገሩ ተወላጆች ከያሉበት ተጠራርተው የተፈጠረው ሁኔታ ተከትሎ ሀገር ቤት ቢገቡም ምንም ሳይፈቱ የአባትህ ቤት ሲወረር አብረህ _____ እንዲሉ ህዝቡን ሜዳ ላይ በትነውና ማህበራዊ መሠረቱን አንገተው የያዙቱን ይዘው ወደ አስጠጋችው ሀገሮች ነው የኮበለሉት።

አዎን ዲያስፖራ በሀገር ቤት ሊጫወታቸው የሚችሉ የመጫወቻ ሜዳዎች ቀላል የሚባሉ አይደሉም። ከሁሉም በላይ ዓለማችን በቴክኖሎጂ እየመጠቀች ኑሮና አናራችን ብቻ ሳይሆን የስው ልጅ ራሱ ዲጂታላይዘድ ወደ መሆን በሚንጠራራበት ጊዜ በዚህ በኩል ያለንን ክፍተት የሞሙላት ግንባር ቀደም ሊሆን ይገባል። በገጠራቱ ኢትዮጵያ ያሉ ቤተሰቦቻችን ኃላቀር በሆነ የእርሻ፣ የክብት አርባባብ ውይም አያያዝ፣ የንብ ማናባት ሲካቱኑ ይኖራሉ። በተጨማሪም እይኮስመነ ያለው የትምህርት ሥራዓታችን በመድገፍ ማዘመናን ብቁ ትውልድ በማፍራት የቴክኖሎጂ ሽግግር እንዲኖር ሁኔታዎችን ማመቻቸትና መርዳት። እንዲሁም ሆንዶች፣ ፊሊፒኖች፣ ባንግላዲሾች ሌሎችም በኤሽያ፣ ግብጾች፣ ጋናዎች፣ ብራዚሎች፣ አርጀንቲናውያን እንዲሁም ሌሎች በአፍሪካና በላቲን አሜሪካ እንደሚደርጉት በመዋዕል ንዋይ ማገዝ ያጠቃልላል።

አዎን በሀገራችንም ይሁን በሌላው አለም ፓርቲዎች በዓላማና በአመምላካክት ለበጎም ይሁን በጎ ላልሆነ ዓላማ በተሰባሰቡ ግለ ስቦች የቃቃማሉ እንጂ በምልዓተ ህዝብ ተቃቁምው አያውቁም። በመሆኑም ያዋጣናል በሚሉት ህዝብ፣ ብሄር፣ ርዕዮተ ዓለም ይምላሉ ይገዙታሉ። በፕሮፖጋንዳ፣ በፖለቲካ፣ በጥቅማጥቅም ከዚህ ባለፈም በጦር መሣርያ (በጉልበት) ተክታይ ያፈራሉ። የሂትለርና ናዚ፣ የሞሶሎኒ ፋሽሽት፣ የዘመናችን አልካይድና አይሲስ በጎ ላልሆነ በሚልው ጎራ የሚመድው ሲሆኑ የኛዎቹ ጨምሮ ከሁለተኛ የዓለም ጦርነት በኋላ አልቃይዳና አይሲስን ሳይጨምር የተፈጠሩት በብጎ ጎን ይታያሉ። ይህ ማለት በየሀገሩ ጽንፈኛ ዓላማ የሚያራምዱ የሉም ማለት ግን አይደልም። ይህ እንዳይሆን ሁላችንም ባህላችንን ታሪካችንን መስረት አድርገን ልንሰራ ይገባል።

በኛም ሀገር ወደድንም ጥላንም ታሪካችን ከዚህ ውጭ አይደለም። እላይ ለማለትና ለማሳየት እንደሞክርኩት በየጊዜው በፓርቲ ስም ይሁን በቡድን ብቅ ያሉት ከዚህ ሀቅ ውጭ አይደሉም። ድል አድረግን ያሉቱም ሆነ በትጥቅ ይሁን በስላማዊ ትግል ነበርን የሚሉት በዚህ መንገድ የበቀሉ ናቸው።

እናግ ልብ ያልው ልብ ያድርግ እንዲሉ የራስን ማንነት በቀርቆና በልበ ወለድ ታሪክ እያሸሞንምን ሌላውን እይኮነኑ ጉዞ ዋጋቢስንትና ሥልጣን ርስተ ጉልት እንዳልሁነ ሕይወትም ጊዜም የዱላ ቅብብሎሽ መሆኑ ልንቀብልና ልናገዝ ይገባናል። እኔ ወይም እኛ ከሌለን ይህ ጉዳይ አይሳካም ብሎ ማለትና ማስብ ድንቁርና ብቻ ሳይሆን ራስን በራስ የማጥፋት ያህል ነው።

ዛሬ ያለንበት ሁኔታ የሚጠይቀውን ያፈጠጠ ሀቅ መጋፈጥ ካልቻልን ማንነታችንን ቆም ብለን እንድንፈትሽ ግድ ይለናል። በነብር ጉዞ መራምድ ከጥቅሙ ጉዳቱ ያመዝናናል። በተለይ በጊዜና በታሪክ አጋጣሚ ይነስም ይብዛም በትጥቅ ትግል ተሳትፎ የነበረው ሁሉ የስው ሥጋ እንደጥዋፍ ሲነድ አካሉ እንደ ብርጭቆና አለት ሲበታተን ያየ ዕውን ለህዝብ ዕኩልነት፣ ለፍትህና ለዲሞክራሲ የተክፈለ መስዋዕትነት መሆኑ ካመነ ውለታ ጠያቂ መሆን ሳይሆን የታሪኩ የዱላ ቅብብሎሽ ውጤታማ እንዲሆን አጋዥ ኃይል መሆን ይገባዋል። አዎን በዚያ ዑንታ ያለፈ ሰው ለሥልጣንና ለንዋይ ጥቅም ያዙኝ ልቀቁኝ ካለ ቀድሞውንም በዓላማ ያልተቃኝ አንድም ሰው አረገ በሎ የተደባለቀ አልያም በነበረው ቀደምት የቆሸሸ ህሊና ለመሸሸ የተደባለቀ ከንቱ ነው።

ከዚህም ባለፈ ማንም ይሁን ማንም ከብሄር፣ ከዘር፣ ከጾታና ከቀለም ባሻገር የታሪክ፣ የባህል የዘረ መል ቁርኝታችን በላይ ሰው መሆናችን ራሱ አንዳችን ላንዳችን እንድንቆም ተፈጥሮ ራስዋ ጎድን ትለን አለች። እንዲህ ነኝ እንዲህ ነበርኩ ለማናችንም አይብድም። ስደት ለውሬ ያመቻል እንዲሉ በትፈጠረው አጋጣሚ ወደ ሀገር ቤት የተመለሳቸውም ምንም አድረጉ ምንም ሀዘቡ የሚጠብቀው የዛሬ ሥራቸው ነውና በተግባርና በቅንነት ስርታቸው አሳዩት። እነ ዘርዓይ ደርስና አብዲሳ አጋ በጣሊያን ያደረጉት ተጋድሎ ለፍትህ ለኩልነት እንጂ የዜግነት ወይም የተወላጅነት አብዜ አስገድዶአችው አልያም ሀገር ቤት የሚጠብቃቸው ሹመትና ማዕርግ አልነበረም። ባንዴራቸው ሀዘባቸው መደፍሩ በሰው ሀገርም ቢሆን ስብዓዊ ፍጡር መብደሉ ሲመልከቱ አላስችል ሰለ አላስቸላው እንጂ። ዛሬ መንደርና ጎጥ ላይ የኛ ሙጥኝ ማለት የነዚህን ጀግኖች ትግል ማራከስ ነው።